

מסכת פרה

פרק ז משנה ט

מי שֶׁהָיוּ מִיָּמָיו עַל כִּתְפוֹ וְהוֹרָה הוֹרָאָה, וְהָרָאָה לְאַחֵרִים אֶת
הַדֶּרֶךְ, וְהָרַג נֶחֱשׁ וְעֶקֶר, וְנָטַל אֲכָלִים לְהַצְנִיעֵם, פָּסוּל.
אֲכָלִין לְאֵכְלוֹ, כָּשֵׁר. הַנֶּחֱשׁ וְהָעֶקֶר שֶׁהָיוּ מְעַכְבִּים אוֹתוֹ,
כָּשֵׁר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַכֶּלֶל, כָּל דָּבָר שֶׁהוּא מַשּׁוּם
מְלָאכָה, בֵּין עֶמֶד בֵּין לֹא עֶמֶד, פָּסוּל. דָּבָר שֶׁאֵינוֹ מַשּׁוּם
מְלָאכָה, עֶמֶד, פָּסוּל. וְאִם לֹא עֶמֶד, כָּשֵׁר: